

Benouš je zpět!

Uteklo to jako voda. Je to už devět měsíců, devět měsíců bych Michal Novotný ze Sázavy (okres Pelhřimov) na Evropské dobrovolné službě (EVS) v turecké metropoli Istanbul, kam ho vyslalo občanské sdružení Hodina H, které je certifikovanou vysílající i hostitelskou organizací EVS.

Svůj projekt vykonával v organizaci Turcek, která má sídlo na asijské straně Istanbulu a zaměřuje se na životní prostředí. Už od začátku byl s Michalem na projektu francouzský dobrovolník, se kterým Michal i bydlel. Ačkoliv ani Michal, ani Pierre neuměli anglicky, přece se domluvili – oba se domlouvali turečtinou, kterou se na projektu učili a pochyťovali z ulice. Michal říká, že než se rozmluvil, trvalo to nejméně tři měsíce. A podle něj není jednoduché se přinutit mluvit turecky. Michal bydlel v bytě s již zmíněným francouzským dobrovolníkem Pierrem a se třemi dalšími Turky, proto pro něj turečtina byla blízká. Michal s Pierrem procestovali skoro celé Turecko. Využili veškerý volný čas pro objevování Turecka. Byl v Kapadokye, Antalye, Izmir, Ankara, Canakale a tak dále. Převážně cestovali stopem a sám Michal říká, že v Turecku se výborně stopuje.

Michal si zamiloval i tureckou kuchyni. Mezi turecké speciality patří i „kokorec“, což jsou grilovaná ovčí střeva omotaná na tyčce, která se podávají s opečenými rajčaty a kořením. Dalšími zajímavými kuchyňskými specialitami jsou „kumpýr“ – velké rozpůlené brambory s máslem, zeleninou a sýrem. Když se Michal ještě vrátí k prvním dnům svého pobytu v Turecku, tak říká, že aklimatizace Istanbulu trvala trochu déle. Je to ohromné přečpané město s rušnou dopravou, ale zase musí říct, že turečtí řidiči jsou dobrými řidiči. A ještě Michal dodává, že jízda taxíkem v Istanbulu je adrenalinový zážitek.

Během celých devíti měsíců Michala každý den něco překvapilo. Mohl to být klidně řidič v minibusu, který za jízdy přelidněným městem v rychlosti 80 km/h stíhá vybírat lístky a kouřit a navíc pokud sedíte, spíš stojíte, vzadu, tak posíláte dopředu peníze přes dejme tomu dvacet lidí a zpět přes dvacet lidí jde lístek s drobnýma. Nebo byl Michal v kadeřnictví a jak kadeřník, tak zákazník pije čaj, kouří a navíc sledují telenovelu, takže z pouhého sestřihnutí se stane hodinová záležitost.

A co říci o Turcích? Jsou to slušně vychovaní lidé, přívětiví, nekonfliktní, mnoho z nich umí anglicky, potrpí se na čisté boty a jsou schopni si zpívat všude a nakonec z jednoho zpívajícího člověka může vzniknout dav plný písní a tanců. A typickými atributy Turecka jsou černý čaj v malých skleničkách, který naleznete opravdu všude, ramadan, což je měsíční púst během dne, který se řídí východem a západem slunce a je spojen s islámským náboženstvím. A také jsou pyšní na svého prvního prezidenta - Mustafa Kemal Atatürk, který je vyobrazen na mnohých místech a je vryt v srdci každého Turka. V celém Turecku je mnoho volně pobíhajících psů. Samozřejmě musíme zmínit i nádherné turecké stavby a konkrétně istanbulské mešity – Modrá mešita, Aja Sofia, Sulejmanova mešita. Jedna z Michalových cest vedla dokonce do Řecka, protože do Řecka Hodina H vyslala ještě jednoho Michala, který je v Řecku také na Evropské dobrovolné službě. Takže Michal navštívil Michala, byli se podívat v Larise a projeli kousek Řecka a dokonce zavítali i do Albánie.

Michal sám na závěr říká: „Turecko je super země, mám v Turecku mnoho kamarádů, za kterými se určitě budu chtít podívat. Jsem moc rád, že jsem poznal tureckou mentalitu, protože když třeba někdo jede na 14 dní do Turecka k moři, tak nepozná a nezjistí nic o Turcích samotných. A za těch devět měsíců jsem se o nich mnoho dozvěděl a svým způsobem jsem se stal i „Turkem“ ?